

ת"פ 63520/05/19 - מדינת ישראל נגד שמואל רגב

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 63520-05-19 מדינת ישראל נ' רגב
בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמואל רגב

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום המתוקן

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן (במ/1) המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם בעל כלבה מסוכנת מסוג פיטבול (להלן: "הכלבה סטפי").

בתאריך 2.3.2019 בסמוך לשעה 20:30 הסתובב הנאשם ברחוב ז'בוטינסקי בקרית מוצקין עם כלבתו כשהיא ללא רצועה וללא זמם בפיה.

בהמשך לאמור תקפה הכלבה סטפי את כלבם של בני הזוג רוני וצביה קדם (להלן: "הכלב קרמבו") (להלן: "המתלוננים") והוא נזקק לניתוח שכלל תפירת החתך שנגרם לו כתוצאה מהנשיכה.

בהמשך, לאחר שכלבתו של הנאשם תקפה את הכלב של המתלוננים, החל הנאשם להימלט מהמקום תוך שהוא מאיים על המתלוננים: "תראו מה אני אעשה לכם לכו להזדיין".

בהמשך לאותן הנסיבות, המתלוננת הלכה אחרי הנאשם וניסתה לעצור אותו, ואז תקף אותה הנאשם באמצעות

ענף של עץ בכך שהיכה באמצעות הענף בפניה, בידה, בחזה, בגבה ובראשה. כתוצאה מהמכות שהיכה הנאשם את המתלוננת נפלה המתלוננת ארצה.

כתוצאה מתקיפת הנאשם את המתלוננת, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומות גולות בגבה, בחזה, במרפקה ובכף ידה השמאלית והיא גובסה בידה ונזקקה לטיפול רפואי. בהמשך למתואר, היכה הנאשם את המתלונן בפניו באמצעות ענף העץ וגרם לו לחבלה בדמות המטומה גדולה בלחי השמאלית שלו.

תשובת הנאשם לכתב האישום

2. בתשובתו לכתב האישום אישר הנאשם שהיה במקום וכי הוא בעלייה של הכלבה סטפי. הנאשם טען בפתח משפטו שלא התרחש מאומה בעת המפגש בין שני הכלבים וכי הכלבים נבחו אחד על השנייה. הנאשם הכחיש שהכלבה סטפי נשכה את הכלב קרמבו וכן הכחיש שאיים על המתלוננים או תקף מי מהם. כמו כן טענה באת כוחו של הנאשם שקיימת מחלוקת בין הצדדים באשר לחבלות שעל גופם של המתלוננים.

פרשת תביעה

מוצגי התביעה

3. במסגרת פרשת התביעה ולאחר שנשמעו דברי פתיחה על ידי ב"כ המאשימה הוגשו בהסכמה המוצגים הבאים:

דו"ח פעולה מיום 2.3.19 - ת/1

דו"ח עיכוב מיום 3.3.19 - ת/2

דו"ח פעולה מיום 3.3.19 - ת/3

מזכר שיחה עם ד"ר דדיה הוטרינר העירוני מיום 5.3.19 - ת/4

כרטיס בעל החיים (הכלבה סטפי) - ת/5

הודעת חשוד מיום 5.3.19 וכן טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה - ת/6

הודעת חשוד מיום 3.3.19 וכן טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה - ת/7

סיכום ביקור רפואי - קדם צביה (המתלוננת) קופת חולים מאוחדת - ת/8

סיכום ביקור בחדר מיון - המרכז הרפואי בני ציון - קדם צביה (המתלוננת) - ת/9

טופס שחרור סיעודי במיון - המרכז הרפואי בני ציון - קדם צביה (המתלוננת) - ת/10

תיק בעל חיים מרפאה וטרינרית- הכלב קרמבו - ת/11

תצלומים ש חבלות שנגרמו למתלוננים - ת/12

עדות הגברת צביה קדם - המתלוננת

חקירה ראשית

4. המתלוננת הציגה עצמה בחקירתה הראשית, פנסיונרית שפרשה מעבודתה במשרד הבריאות לאחר שניהלה תחנת טיפת חלב ולאחר שחלתה במחלה.

5. המתלוננת סיפרה בעדותה שאיננה מכירה את הנאשם עובר לאירועי כתב האישום וכי נתקלה בו מספר פעמים שעה שטיילה עם בעלה והכלב. המתלוננת סיפרה שעובר לאירוע מושא כתב האישום נתקלה בנאשם שלוש פעמים וכלבתו רצה לעבר הכלב קרמבו אך הנאשם הצליח לעצור אותה והמתלוננת העירה לדבריה לנאשם שהכלבה ללא רצועה וללא זמם והנאשם אמר לה שהכלבה ברחה לו.

6. ביחס לאירוע מושא כתב האישום סיפרה המתלוננת שהיא ובן זוגה מר קדם טיילו עם קרמבו בחורשה הסמוכה לרחוב ז'בוטינסקי ולדבריה: **"פתאום משום מקום ביציאה הזאת שיש את החיבור בין ז'בוטינסקי לחורשה רצה הכלבה שלו הפיטבולית, מה זה, בריצת אמוק. נגסה את השיניים בכלב שלי ולא עזבה אותו. הוא רץ אחריה, בא אחריה ובסוף איכשהו הצלחנו לנתק ביניהם"**.

...**"ואז אני אומרת לו תשמע, הכלב שלי היה לו כזה פצע. לא ידעתי עד כמה החומרה כי ראיתי רק עליון, את החלק העליון של הנשיכה. אמרתי לו תשמע, זה א בסדר שאתה הולך בלי כל הזמן, זה לא בסדר, אתה הולך איתה בלי מחסום, בלי הרצועה. התחיל לקלל ולגדף. ואז אמרתי לו, תיתן לי את השם הפרטי שלך, תיתן לי את הטלפון שלך שאני אוכל להגיד לך, אני אקח לוטרניר אני רוצה לדעת גם. אני רוצה לדעת פרטים עליך, רציתי לדווח. תשמעי, כלב שמסתובב ככה פיטבול בלי מחסום, בלי רצועה. בקיצור התחיל לגדף וזה אמרתי לרוני, רוני אני הולכת אחריי. אני לא מוותרת לו הפעם הזאת. אני חייבת לדעת איפה הוא גר"**.

7. בהמשך סיפרה המתלוננת שהנאשם קילל וגידף אותה ואת המתלונן והיא החליטה ללכת אחריי למתלון להתקשר במקביל למשטרה. המתלוננת סיפרה שהלכה אחרי הנאשם שנכנס לסמטאות בקרית שמואל והוסיפה: **"ואז משום מקום מרים ענף עץ ומכניס לי מכה. הכניס לי פה, יש תמונות, הכניס לי פה, פגע לי פה"** (העדה הצביעה על החלק האחורי של ראשה) והוסיפה כי הנאשם פגע בה במרפק ובגב והצביעה על הכתף ובכף היד.

המתלוננת תיארה עוד את האירוע:

" מעוצמת המכה אני נפלתי, השתטחתי. אחרי שהכלבה שלו תקפה את קרמבו אז הוא כבר שם לה את הרצועה והתחיל ללכת איתה עם רצועה. אז הוא החזיק אותה לידו הוא היכה אותי. אני נפלתי, בעלי בא לתפוס את הענף עץ הזה אז הוא הכניס לו מכה בפנים ואז, אני כבר הייתי על הרצפה, בא להתעסק איתי. הוא נעלם. עשינו סיבוב, התיישבתי באיזה תחנת אוטובוס. פתאום הגיעה הניידת שדיווחנו מלפני שרק התחלנו ללכת אחריו. הגיע מד"א אופנוע אם אני רוצה להתפנות אם אני זה. אמרתי לא, לא, לא. כל כך הייתי המומה ובסערת רגשות ורק רציתי ללכת הביתה, לקחת את הכלב שלי ולא רציתי לא לשמוע ולא לראות כלום. אחר כך הלכתי הביתה וכמובן וזה. למחרת היום הבת שלי לקחה את הכלב לווטרינר. יש שם תיאור, היה לו, עשו לו ניתוח".

8. המתלוננת התבקשה לספר בעדותה הראשית כיצד בכל זאת הגיעה אל הנאשם וכיצד השיגה את פרטיו והיא השיבה:

"הבת שלי, ידעתי שזה הוא, הייתי צריכה רק לזהות אותו בשם. הבת שלי לקחה אותו לדוקטור קובי, לא זוכרת, לביא. ושם עשו לו את הטיפול לכלב, היא החזירה אותו הביתה. ואני אמרתי לעצמי אני חייבת לתפוס, מה אני יכולה לעשות, מה אני יכולה לעשות. אני אדבר עם הרופא הווטרינר העירוני דוקטור דדיה. התקשרתי אליו, אמרתי לו דוקטור דדיה, הכלב שלי הותקף אולי אתה יכול לעזור לי לזהות את הבן אדם שזה כי הוא לא הזדהה, לא כלום. אז הוא אומר לי תארי אותו. אמרתי לו איש רזה, בזמנו היה לו, אני חושבת שזה היתה פאה על הראש הוא לא נראה ככה. ראו בפירוש שזה מן פאה עם שיער. תיארתי לו את הבן אדם, תיארתי לו את הכלבה ואז הוא אומר לי תני לי לבדוק. חזר אלי אמר את יודעת מה? מישוה היה פה לחיסון לא מזמן אני חושב שזה הוא. את רוצה להיפגש? נלך לזהות את הכלבה. אמרתי לו כן. אמר לי את הכתובת שהוא נמצא הגעתי עם דוקטור דדיה. זה בניין עם כמה קומות, זה בית כזה דו משפחתי, קומות. עלינו למעלה יש שם את הדלת הוא דפק, לא ענו לו. אבל הסתכלנו למטה בחצר ראינו את הכלבה. הוא אומר זו הכלבה? אמרתי לו כן, זו הכלבה. הוא אומר אני מכיר את הבן אדם, כבר היה לי איתו כמה דברים וככה גיליתי".

9. באשר לחבלות שנגרמו לה סיפרה המתלוננת שהרגישה מכאוב בכף היד והרופא המליץ על טיפולי פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק. כמו כן אישרה המתלוננת את החבלות הנראות בתצלומי שהוגשו לתיק בית המשפט.

10. המתלוננת עומתה מול טענתו של הנאשם שהמתלוננים מעוניינים לקבל כספים ממנו ועל כן הגישו את התלונה והשיבה: "אני לא במצב, אני לא ענייה. אני לא אני עבדתי כל השנים אני פנסיונרית. יש לי קצבה אני לא צריכה אני לא עושה את זה בשביל לקבל כספים. ממנו אני לא אתעשר בטוח. יש פה עניין הכלב שלי נתקף. אני רוצה צדק אני רוצה כן אני לא רוצה לוותר כי הוא עדיין ממשיך".

חקירה נגדית

11. בחקירתה הנגדית נשאלה המתלוננת באשר לאירועים קודמים במפגש בין כלבתו של הנאשם וכלבם של המתלוננים והמתלוננת השיבה כי בעבר לא הותקף כלבם ולא נגרם נזק כפי שאירע באירוע מושא כתב האישום.

12. בחקירתה הנגדית נשאלה המתלוננת רבות לגבי הדרך להשגת פרטיו האישיים של הנאשם ואשר הגיעו לידי המתלוננים. המתלוננת סיפרה שוב ושוב כי לאחר שהנאשם לא הסכים למסור את פרטיו, פנתה לד"ר דדיה לקבל פרטים באשר לזהותו של הנאשם. העדה לא זכרה אם היה בידיה מספר תעודת הזהות של הנאשם והוסיפה שזהותו של הנאשם נודעה לה לאחר שזיהתה את כלבתו של הנאשם בסיור שערכה עם ד"ר דדיה.

13. המתלוננת עומתה שוב ושוב עם טענת ההגנה לפיה הנאשם כלל לא התעמת עם המתלוננים אלא הם אלו שיצרו מגע עמו והמתלוננת עמדה על עמדתה לפיה הנאשם ניסה להתחמק מהמתלוננים, קילל אותם וגידף ולא הסכים למסור את פרטיו. המתלוננת סיפרה שלא הרפתה מהנאשם והחליטה ללכת אחריו על מנת להתחקות אחר זהותו וזאת על מנת שתדאג להסגרת הכלבה. כל אותו זמן, לגרסת המתלוננת, המתלונן מר קדם התקשר למשטרה ודיווח על כך שכלבתו של הנאשם נשכה את כלבם של המתלוננים.

"אני הלכתי אחריו. אני רציתי לדעת איפה הוא גר כי לא היה לי שום זיהוי לגביו. הכלב שלי נפצע בצורה קשה, אני הלכתי אחריו. אחר כך בדיעבד כשהמשטרה באו השוטרים, אמרו לי למה סיכנת את עצמך בצורה כזאת. אמרתי את יודעת מה צביה למה לא חשבת? הייתי בסערה כזאתי שלא חשבת פעמיים".

14. המתלוננת שללה שהיא או המתלונן אחזו משהו בידם ושללה טענת ההגנה החזיקה ענף ביד וטענה שהנאשם נכנס לסמטאות ובשלב מסוים הרים ענף והיכה אותה. כמו כן שללה שהמתלונן החזיק באבן בידו במהלך האירוע. המתלוננת אישרה עוד בחקירתה הנגדית שהמתלוננים הגישו תביעה אזרחית כנגד הנאשם.

עדות מר רוני קדם - המתלונן

חקירה ראשית

15. בחקירתו הראשית סיפר העד על נסיבות היכרות עם הנאשם:

"לפני האירוע שקרה אני לא הכרתי את הנאשם. מה שסך הכל היה זה שהלכתי עם אשתי ביער של קריית מוצקין על יד הרכבת בשדרה של הזה ולפני האירוע החמור שקרה זה שהיה מקרה של פעמיים שהכלב שלו זינק לכיוון שלנו לכיוון הכלב שלנו שהוא ניסה לתקוף אותו. למזלנו הרב הוא הצליח לעצור אותו ברגע האחרון. זאת היתה ההיכרות שלנו. שאמרנו לו שישים לו מחסום לפה שיהיה קשור וזה לא קרה. זה ההיכרות שלנו איתו".

16. באשר לאירוע מושא האישום, סיפר המתלונן שהוא והמתלוננת טיילו עם כלבם קרמבו ולפתע רצה לעברם כלבתו של הנאשם מסוג פיטבול והנאשם לא הצליח לעצור אותה. הנאשם כך על פי עדות המתלונן, היה במרחק של 50-70 מטר מהכלבה והיא נעצה את שיניה בכלב קרמבו וגרמה לו חתך בבטן. לאחר שהכלב הותקף פנו הוא והמתלוננת לנאשם וביקשו לקבל את הפרטים שלו אך הוא סירב והחל להתרחק מהמקום והם החלו ללכת אחריו. במעמד זה הנאשם החל לגדף אותם אך הם המשיכו ללכת אחריו וכי כבר ירדה החשכה. המתלונן סיפר שהנאשם לפתע נעלם ולאחר מספר דקות הגיח עם ענף של עץ בידו והיכה את המתלוננת בראשה וביד וכאשר המתלונן ניסה לעזור לה הנאשם אמר לו שאם ינסה לסייע לזוגתו ישחרר עליו את כלבת ה"פיטבול". המתלונן סיפר שקפא במקומו ולא עשה מאומה והנאשם לקח ענף של עץ והיכה גם אותו בפניו.

17. באשר לחיפוש אחר הנאשם סיפר המתלונן בעדותו שרעייתו פנתה לוטרניר העירוני ד"ר דדיה והוא אמר לה על בעל כלב פיטבול שמתגורר בסמוך אליהם. המתלונן סיפר בעדותו הראשית כי מעבר לחבלה הגופנית חווה קושי נפשי לאור העובדה שלא יכול היה לסייע למתלוננת גם בחלוף שלוש שנים מהאירוע.

חקירה נגדית

18. בחקירתו הנגדית נשאל המתלונן על הדרך שהושגו פרטי הנאשם וסיפר שפרטים אלו נמסרו למתלוננים מפני שהנאשם תקף אותם וכי מדובר היה במקרה חמור.

19. באשר לאירועים לפני מועד המקרה מושא האישום, סיפר המתלונן שלא היתה תקיפה וכי הנאשם הצליח לתפוס את כלבתו ברגע האחרון וכי גם אז היתה הכלבה ללא מחסום.

המתלונן שלל בחקירתו הנגדית שהחזיק חפץ כלשהו בידו וטען שאינו זוכר שהרים אבן.

פרשת הגנה

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם.

עדות הנאשם בבית המשפט

חקירה ראשית

20. הנאשם תיאר בעדותו הראשית את המפגש במועד האירוע מושא כתב האישום:

ת. "המקרה הזה היה ליד הבית שלי. אני גר שמה ברחוב גן העצמאות ואני חוצה את הכביש ואני הולך לכיוון החורשה הזאת. הוא ראה את הכלב, הכלב שלי ראה אותי, את הכלב הזה ופשוט מאד כמו כל הכלבים ככה. הם נובחים אחד על

השני. הכלב שלי היה מחסום, היה מחסום אבל הוא לא נראה. הוא כזה הוא תופס את הפה בצורה שלא רואים את זה. אבל הוא לא יכול לעשות שום דבר".

שאלת בית משפט. והוא היה עם רצועה?

ת. בטח. איך הם הלכו אחרי והכלב איתי, כל הזמן היה איתי.

...

שם היה לי המקרה שלה. באתי, היא אומרת לי הוא נשך. אמרתי לה בואי תראי לי. לא היה שום דבר. היה סימן של חגורה, רגיל. כל הכלבים ככה יש להם. לא היה שום דבר. כשאתי הלכתי משמה לכיוון הים, זה מסלול שאני עושה את זה שנים כבר. אני מקצר משמה דרך השבילים, מקצר את זה לכיוון הים, אני והכלב. הלכנו רגיל. אני לא חולם בחיים שלי לריב איתם. רציתי לנתק, לא להקשיב. אם הייתי רואה מה שהיא אומרת חתוך וזה, הייתי עוצר. מה אכפת לי לסיים את הקטע הזה. אבל לא היה שום דבר והתחלתי ללכת לכיוון והם היו אחרי. המרחק בערך עד שהתחיל איתה כאילו שהמגע היה איתה זה בערך איזה קילומטר ומשהו. וזה היה בלילה. והשבילים שאני עובר הם חשוכים שמה והם כל כך צפופים ששני אנשים לא יכולים לעבור. הכוונה אם אני בא, הוא בא משמה ואני בא מפה אז לא יכולים, צריך כאילו ללכת לכיוון הנגדי. הלכתי אחרי קילומטר ומשהו אז היא התקרבה אליי עם הכלב. התקרבה אליי ואני רציתי ללכת. היה לה מקל ביד, לקחתי וזרקתי אותו והמשכתי ללכת רגיל. לא היה שום דבר. מה שכן, היה שמה צפוף. אני חושב יש לי את התמונה הזאת פה בטלפון. אני יכול להראות לך בדיוק איפה היה המקום הזה. וגדר חיה היתה שמה, היו ענפים, הכל. ברגע שאת הולכת יותר משני אנשים שמה אז באמת אפשר להיכנס בגדר הזאת. כאילו אם אין ענפים כאלה קטנים שעוקצים אז אפשר לעבור. את מבינה? את מזיזה את הענף וממשיכה הלאה. זה שביל להולכי רגל בלבד. זהו, שמה היה את המגע. לקחתי את המקל, זרקת אותו והלכתי הלאה, המשכתי, זהו".

21. באשר למשך הזמן שהמתלוננים צעדו אחר הנאשם סיפר הנאשם בעדותו שצעדו בערך כחצי שעה והוסיף שהוא חייב היה ללכת בשבילים על מנת להגיע לכיוון הים.

חקירה נגדית

22. בחקירתו הנגדית התבקש הנאשם להתייחס לעובדה שהכלבה סטפי היא "כלב מסוכן" ועמד על עמדתו וגרסתו לפיה הכלבה היא מגזע מעורב ולא מדובר בכלבה מסוג פיטבול. כשעומת הנאשם עם האמור בכרטיס הכלב אמר שהסכים להגדרה זו מאחר ורצה לזכות בהנחה. וכך הסביר הנאשם:

"שיש הנחה. שאם אני הולך עושה לכלבה הזאת סירוס אז יש לי הנחה ואני אוכל לשלם את ההנחה. רק על סמך זה בלבד. אחרת לא הייתי אומר לו מה שהוא אומר. לא הייתי אומר לו. פשוט מאוד יש לי הנחה גדולה".

23. בעדותו אישר הנאשם שהיה מגע בין הכלבים אך שלל שהכלבה סטפי נשכה את כלבם של המתלוננים. כשעומת הנאשם עם דבריו בחקירתו לפיהם נגרמה לכלב קרמבו שריטה השיב: "אני לא יודע אם זה מהכלב. זה בחגורה פה. זה עשה בחגורה. יש לו חגורה". כשעומת בחקירתו הנגדית עם טענתו לפיה הכלב נפצע מהשבילים או שהמתלוננים חתכו את כלבם בכוונה והתבקש לענות אם היתה נשיכה או לא השיב: "אני לא אמרתי שלא היתה או היתה. אני לא שמתי לב לזה. זה לא מה שהם אומרים חתוך. ווטרינר את נותנת לו כסף הוא יעשה לך מה שאת רוצה". כשהופנה לעובדה שהוטרינר ניתח את הכלב קרמבו בעקבות פציעתו השיב: "הוא יעשה. בעיה לחתוך אותו ולעשות שמה בשביל להוציא ממני כסף?".

כשעומת עם הדברים אותם מסר בחקירתו במשטרה השיב: "המשטרה זה רמאים גדולים".

24. הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית מדוע סירב למסור את פרטיו למתלוננים לאחר שהכלבה סטפי נשכה את הכלב קרמבו והוא השיב: "בשביל מה אני אמסור לה פרטים? לא קרה כלום. אם היתה באה משטרה אז הייתי מחכה שמה. המשטרה לא באה. הם היו שמה באזור איזה שתיים הסתובבו. שתיים הסתובבו שמה בשטח שמה. איפה שהכלב, היא באה עם הכלב".

25. הנאשם טען כנגד התנהלות השוטרים בחקירתו ואמר: "אני אגיד לך, לא. שהם באו אלי, איימו עלי ועשו אודם, האודם הזה עשו בתמונה מלא מלא כתמים, מלא כתמים ככה ובאו הראו לי את זה. הפחידו אותי. ראיתי דבר כזה, מה זה, אני עשיתי את כל זה? מלא כתמים, מלא מלא. היתה תמונה בתחנת משטרה. איתה באו. הם לא עימתו אותי איתה, לא שום דבר. החליטו ככה על דעת עצמם לסדר את הכל. יכול להיות שבכלל חתמתי על טופס ריק".

26. בעדותו עמד הנאשם על גרסתו שלכלבתו היתה רצועה וכן היה לה זמם אך בהמשך הוסיף: "היה לה מחסום. היא הולכת עם הרצועה ופתאום היא ראתה את הכלב שלה והיא רצה אליה. היא הוציאה לי את הרצועה מהידיים" והוסיף ואישר שהרצועה נשמטה מידו. כשהתבקש הנאשם לתאר מהו זמם שלא נראה לפי גרסתו השיב: "יש מחסום. זה שני רצועות שברצועה נתפסים ככה. ובשעות הלילה אני שם לה את זה פשוט מאד".

27. הנאשם טען בעדותו שהמניע לתלונת המתלוננים כספי והוסיף: "עכשיו קורונה והם רוצים להוציא ממני כסף. אני אומר לך. זה הסיפור בלבד. נטו הם רוצים להוציא ממני כסף ואני חי על קצבת ביטוח לאומי אין לי כסף". בהמשך עוד הוסיף: "בעלה אני רואה אותו. הם גרים על ידי. האוטו שלו שמה סגור ויד לו שני כלבים לברדורים וכל היום נובחים כל מי שעובר. הוא לא עובד בכלל והם מחפשים כסף בנרות, זה מה שאני יודע. הם חשבו שתפסו אחד שיש לו כסף. אין לי כסף אין לי".

28. בחקירתו הנגדית העלה הנאשם לראשונה טענה לפיה המתלונן איים עליו באקדח וסיפר: "אני לא דיברתי איתם בכלל. הם הלכו אחרי. הם קיללו אותי, הוא איים עלי עם אקדח" והוסיף כשנשאל על כך שכל משך ההליכה אחריו המתלונן איים עליו שיש לו אקדח והוא יהרוג אותו. כשהתבקש להסביר מדוע לא סיפר

בחקירתו במשטרה על איומי האקדח אמר שאינו מאמין למשטרה .

29. הנאשם הכחיש שהיכה את המתלוננת ואמר עוד שלמתלוננת היה מקל וכי המתלוננים נשרטו מענפים וסיפר עוד: "לא היה מגע. היא באה לכיוון של מקום צר והיא באה עם הכלב ותפסתי את המקל, שברתי והלכתי והמשכתי הלאה". ... "לא מולי, היא באה אחרי עם הכלב וכשהיא התקרבה יותר מדי הכלב שלי גם התחיל לשאוג והכלב שלה שניהם ניסו ואני הפרדתי והיא הסתבכה בעלים הצדדים שהיא כנראה הלכה".

גרסת הנאשם בחקירותיו

חקירת הנאשם מיום 3.3.19 (7/ת)

30. הנאשם ויתר על זכותו להיוועץ עם עורך דין ואישר שבין הכלבים היה מגע כלשהו אך טען שלאחר מכן הלך מהמקום והמתלוננים הלכו אחריו ולמתלוננת היה מקל בידה והיא נתנה מכות לכלבתו ולאחר מכן לדבריו לקח את מקל מהמתלוננת ושבר אותו והמתלונן איים עליו.

31. כשנשאל הנאשם באשר לסוג הכלבה שבבעלותו אמר "כלב שמירה לא יודע איזה סוג". כשנשאל הנאשם אם הכלבה היתה קשורה השיב: "אני תמיד תופס אותו עם חגורה ושהוא ראה את הכלב הוא משך אותי ורץ לכלב שלה".

32. הנאשם שלל שאיים על המתלוננים או תקף אותם וכן הכחיש שכלבתו נשכה את כלבם של המתלוננים. הנאשם סיפר בחקירתו שהמתלוננת הכתה את כלבתו עם מקל והוא אמר לה להתרחק. באשר לפציעתו של כלבם של המתלוננים קרמבו, אמר הנאשם "שאנחנו משכנו את הכלבים יכול להיות שהוא נשרט שם". כאשר עומת הנאשם בחקירתו עם חבלות שנגרמו למתלונן אמר שאינו מכיר אותו ואמר שאינו מזהה אותו כי היה חושך והכחיש שפצע את המתלונן.

חקירת הנאשם מיום 5.3.22 (6/ת).

33. בחקירתו של הנאשם כמו גם חקירתו הראשונה ויתר הנאשם על זכותו להיוועץ עם עורך דין. הנאשם טען בחקירתו שכל החשדות המיוחסים לו שקריים והוסיף: "הכל שקר, הם הלכו אחרי זה קרית שמואל עברנו בין שבילים ויכול להיות שהכלב נשרט". וכשנשאל שאלה ספציפית אם הכלבה שלו נגעה בכלבם של המתלוננים השיב "יכול להיות".

34. הנאשם אמר בחקירתו שאינו יודע אם כלבתו מוגדרת מסוכנת והוסיף שלכלבה היה מחסום קטן שלא רואים. כשהתבקש להסביר מהו המחסום שלא רואים אמר: "סתם בלילה". בהמשך חקירתו אמר הנאשם שיכול להיות שהכלבה שרטה אות הכלב. כשהוצג לנאשם אישור רפואי לפיו כלבם של המתלוננים נותח אמר שהמתלוננים עשו זאת בכוונה וחתכו את כלבם כיוון שהם רוצים ממנו כסף ואמר עוד בחקירתו: "אף

אחד לא יכול להגיד לך אמת, אני אומר לך ככה והיא רדפה אחרי עם מקל הם אולי חתכו אותה בכוונה".

35. הנאשם עומת בחקירתו עם החשדות לפיהם אים על המתלוננים ואמר: "אני מתנצל בפניהם ולא מכיר אותם" וכשנשאל על מה הוא מתנצל השיב: "אהה...על מה שהיא מוסרת".

תמצית סיכומי המאשימה (ת/13)

36. ב"כ המאשימה עתרה להרשעת הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וביקשה להרשיעו בעבירה נוספת של אי נקיטת זהירות בחיה - עבירה לפי סעיף 338 (6) לחוק העונשין.

37. בסיכומיה בכתב הפנתה ב"כ המאשימה למסמכים הרפואיים לפיהם כלבם של המתלוננים, הכלב קרמבו נותח וכן ניתן לו טיפול תרופתי וכן הפנתה לכרטיס הכלב של הכלבה סטפי (ת/5) ממנו עולה שמדובר בכלבה מסוג פיטבול שהוגדרה כששייכת לגזע מסוכן.

38. טוענת ב"כ המאשימה שהכרעה בתיק זה מבוססת בעיקר מהתרשמות בית המשפט ממהימנות המתלוננים והנאשם. באשר למתלוננת טענה ב"כ המאשימה שעדותה רצופה ומפורטת, עדות שלא התגלו בה סתירות כלל וכי ברור היה שבני הזוג קדם מדברים מדם ליבם על החוויה שחוו. מעדותם של המתלוננים בלט כי הם אינם מעוניינים להעצים את האירוע או להפליל את הנאשם או לפגוע בו. טענת הנאשם באשר למניע כספי של המתלוננים בהפללתו כלל לא נתמכה בראיה כלשהי וכי מדובר בטענה מופרכת. טוענת עוד ב"כ המאשימה כי טענות ההגנה באשר למעקב שעשו המתלוננים אחר הנאשם לא מובנות שכן הנאשם ביצע עבירה פלילית וניסה להתחמק ועל כן זו זכותו וחובתו של כל אזרח ובוודאי נפגע העבירה לבקש מהנאשם פרטים.

39. טענה ב"כ המאשימה שיש להעדיף את גרסת המתלוננים על פני גרסתו של הנאשם שהיא רצופה בסתירות ותיאוריות שלא הומצאו להן כל תימוכין. בסיכומיה המפורטים עמדה ב"כ המאשימה על הסתירות שבגרסאות הנאשם הן בחקירתו המשטרה וכן בעדותו בבית המשפט.

40. באשר לעבירת האיומים טענה ב"כ המאשימה שאמנם המתלוננים לא חזרו על דברי האיום שמצוינים בכתב האישום ואולם מעדות המתלונן בבית המשפט עולה שהנאשם אים עליו שאם ינסה לסייע לרעייתו ישחרר את הכלבה סטפי עליו. לפיכך ביקשה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירת האיומים. בעניין זה הפנתה ב"כ המאשימה לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ") וטענה שיש להרשיע את הנאשם גם בעבירת איומים תוך אימוץ גרסת המתלוננים.

41. עוד ביקשה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה של מעשה פזיזות או רשלנות בחיה לפי סעיף 338 (6) לחוק העונשין תוך שהפנתה לחקירות הנאשם במשטרה והעובדה שהנאשם נחקר באזהרה כחשוד

בגין עבירה זו ועל כן ניתנה לנאשם ההזדמנות להתגונן והגנתו לא נפגעה. טוענת המאשימה שלצורך הרשעה בגין עבירה זו אין צורך שהכלב ישתייך לגזע מסוכן ואולם נתון זה יש בו כדי להצביע עד כמה היתה גבוהה רשלנותו של הנאשם וכמה העמיד בסיכון את משתמשי הדרך ועוברי אורח.

לסיכום טענה המאשימה שהוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמת הנאשם ועתרה להרשעתו.

תמצית סיכומי ההגנה (נ/1)

42. ב"כ הנאשם עתרה לזיכוי הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. טוענת ההגנה שאין מחלוקת שהתרחש מפגש בין שני הכלבים, הכלבה סטפי והכלב קרמבו וכי אין מחלוקת שהנאשם ניתק מגע (כך במקור ס.פ.ק) מהמתלוננים והלך לדרכו. כמו כן אין חולק שהמתלוננים הלכו אחרי הנאשם. ב"כ הנאשם טוענת שהמתלונן החזיק אבן בידו ותומכת טענה זו בת/1 וכן שהמתלוננת החזיקה בידה ענף. טוענת ההגנה שיש ברדיפה אחר הנאשם במשך דקות ארוכות ולמרחק לא מבוטל כדי להוות איום לגיטימי על הנאשם שביקש לנתק מגע לגרסת הנאשם.

43. ב"כ הנאשם טענה שיש לקבוע שהמתלוננים אינם מהימנים ובעלי אינטרס משותף וכי היה לשניים די זמן על מנת לתאם גרסתם. טוענת הסנגורית שמדובר בשני מתלוננים בעלי מוטיבציית יתר לבוא חשבון עם הנאשם וכי המתלוננים מאתרים את פרטיו של הנאשם ומעבירים את הפרטים למשטרה.

44. באשר לעבירת האיומים טוענת ב"כ הנאשם כי לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה זו וזאת לאור העובדה שהמתלוננים סיפרו שהנאשם קילל אותם ולא סיפרו שהנאשם איים עליהם. באשר לחבלות שנגרמו למתלוננים, הרי שהם לא קיבלו טיפול רפואי באותו יום וניגשו רק לאחר האירוע לרופא משפחה. טוענת ההגנה כי יש לקבוע שהחבלות שנגרמו למתלוננים אינם תוצאה של מעשה תקיפה כלשהו מצדו של הנאשם וכי מעדותה של המתלוננת עולה שבעבר נפצעה ביד והניסיון לקשור בין שבר ביד שהתרחש לפני כשנתיים לבין אירוע כתב האישום הוא רצונם של המתלוננים לדרוש פיצוי כספי מהנאשם. בעניין זה טוענת עוד ב"כ הנאשם שמקור החבלות של שני המתלוננים יכול היה להיגרם כתוצאה מלקיחת הנאשם את הענף שהחזיקה המתלוננת בידה וזריקתו. כלומר, גרסת הנאשם משתלבת עם החבלות שעל גופם של המתלוננים. כן הוסיפה ב"כ הנאשם שלגרסת הנאשם המתלוננים הלכו אחריו כאשר ביקש ל"נתק מגע" עימם ובשלב מסוים המתלוננת התקרבה אל הנאשם עם מקל, הנאשם תפס ממנה את המקל וזרק אותו. עדותו של הנאשם כך נטען קוהרנטית ועקבית החל מחקירתו במשטרה ועד עדותו בבית המשפט.

45. טוענת ההגנה שהמארג הראייתי נסמך על גרסה מול גרסה ומשכך ועל מנת להרשיע את הנאשם על בית המשפט לבחון לא רק מי מבין הצדדים מהימן יותר אלא האם גרסת המתלונן עדיפה על פני גרסת הנאשם עד כדי כך שלא נותר ולו ספק סביר באשמתו. הוסיפה וטענה הסנגורית שגרסת המתלונן אינה חפה מסתירות ממשיות שעה שלא ניתן כל הסבר לכך שרדף אחר הנאשם כשהוא מחזיק אבן בידו וכי אין מדובר

בפרט שולי או סתירה קלת ערך. סיכומי של דבר שב"כ הנאשם עותרת לזיכוי הנאשם וטוענת עוד כי עובדות כתב האישום באשר לעבירת האיומים לא הוכחו. כמו כן ביקשה ב"כ הנאשם שלא להרשיע את הנאשם בעבירה של פזיזות ורשלנות בחיה וזאת מאחר ולא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

דין והכרעה

46. לאחר ששמעתי את העדויות ושקלתי אותן, לצד הראיות שהוגשו ובחינת סימני ואותות האמת, מצאתי ליתן אמון מלא בעדות המתלוננים ולעומת זאת לא נתתי אמון לעדותו של הנאשם ולגרסתו ומצאתי כי אינה מהימנה על כל חלקיה. לא נותר בליבי ספק כי יש להעדיף את עדותם של המתלוננים המקבלת חיזוק בראיות נוספות שהוצגו לי.

קביעת ממצאים עובדתיים

47. כפי שיפורט להלן אני קובעת שהנאשם החזיק את כלבתו סטפי ללא רצועה וללא זמם וכלבתו תקפה את הכלב קרמבו של המתלוננים. כמו כן אני קובעת שהנאשם הוא זה שגרם לחבלות שנגרמו למתלוננים לאחר שתקף אותם.

המפגש בין הכלבה סטפי והכלב קרמבו

48. אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום 2.3.19 בשעות הערב טיילו המתלוננים עם כלבם קרמבו וכן הנאשם טייל עם כלבתו סטפי. אין מחלוקת גם שבעת הטיול היה מפגש בין שני הכלבים. מכאן הדעות חלוקות - המתלוננים טוענים שכלבתו של הנאשם שמסווגת ככלבה מסוכנת מסוג פיטבול נשכה את כלבם קרמבו וזאת כיוון שהחזיק את הכלבה ללא זמם וללא רצועה. כך לטענת המתלוננים הכלבה סטפי החלה לרוץ לכיוון הכלב קרמבו ונשכה אותו. כתוצאה מהנשיכה הכלב נפגע ונזקק לטיפול רפואי ונותר על ידי הווטרינר.

הנאשם מנגד מכחיש את האירוע וגרסתו איננה עקבית. הנאשם סתר עצמו הן סתירות פנימיות והן סתירות בין עדותו בבית המשפט לבין חקירתו במשטרה תוך שגם בעדותו בבית משפט הנאשם שינה גרסתו פעם אחר פעם.

49. חיזוק לגרסתם של המתלוננים מצאתי בראיות התומכות. כך למשל מת/1 עולה שהמתלוננים מסרו מיד לאחר האירוע בין היתר שכלבתו של הנאשם נשכה את כלבם. כמו כן מת/11 תיק הכלב קרמבו עולה שבתאריך 3.3.19 הכלב קיבל טיפול על ידי הווטרינר במרפאה ווטרינרית שבשדרות קק"ל 14 בקרית מוצקין. כעולה מת/11 לכלב קרמבו נגרם פצע נשיכה וקריעה חור כניסה 10 ס"מ. פצע קריעה בקוטר של 25/30 ס"מ פנימי. הכלב הורדם לשם טיפול ונותר. בניתוח נעשתה הטריית רקמות ניקוי וחיטוי ותפירה והושם נקז ל - 10 ימים עקב הקריעה התת עורית הגדולה והכלב קיבל טיפול תרופתי.

50. גרסתו של הנאשם בעניין זה מבולבלת, סותרת עצמה מפעם לפעם ובעיקר איננה אמינה תוך שהוא עושה כל שניתן להכחיש את האירוע ביחס לפציעתו של הכלב קרמבו ואף ב"כ הנאשם לא הרחיבה ביחס לתוצאות המפגש בין הכלבים ואישרה שהתקיים מפגש ביניהם. הנאשם קשר עצמו לאירוע המפגש בין הכלבים. כמו כן המשיך לטעון

להרקע לכל האירוע ולכך שהמתלוננים מפלילים אותו הוא בצע כסף וזאת ללא כל אסמכתא או היגיון על כך. העובדה שהנאשמים הגישו תביעה אזרחית כנגד הנאשם אין בה כדי ללמד שהאירוע מתחילתו הוא פועל יוצא של תכנית זדונית של המתלוננים להעליל עליו. המתלוננת הסבירה את הסיבה להגשת התביעה האזרחית בגין הנזק שנגרם לכלבם וההסבר מניח את הדעת. לפיכך אני דוחה את גרסת הנאשם כי המתלוננים החליטו להעליל עליו בשל בצע כסף או קבלת כספים מהנאשם. מדובר בגרסה שנועדה על מנת להכפיש את המתלוננים ולנסות למלט את הנאשם מאחריותו ואשמתו באירוע מפגש הכלבים. לו ביקשו המתלוננים להפליל על לא עוול בכפו את הנאשם היו מפרטים ומפלילים את הנאשם באשר לתקיפות קודמות של הכלבה סטפי את כלבם במפגשים קודמים, אלא שהמתלוננים חזרו על עמדתם כי במפגשים קודמים הכלבה סטפי לא פגעה בכלבם אלא שהנאשם הצליח למנוע זאת.

51. פעם אחר פעם הנאשם נתן הסברים לפגיעה של הכלב קרמבו במהלך עדותו. בתחילה אמר שמדובר בסימן שקרה מהרצועה או מהענפים שבדרך, לאחר מכן טען טענה מופרכת עד מאד על כך שהנאשמים הם אלו שגרמו לכלבם פציעה ולא רק זאת, אלא שלטענת הנאשם אף שילמו המתלוננים כסף לווטרינר על מנת שיחתוך לדבריו את הכלב. מדובר בגרסה פנטסטית משל הנאשם שאין לה כל אחיזה במציאות ולא בחומר הראיות ואין בה כל היגיון. עדותו זו עומדת בסתירה לדברים שמסר בחקירתו שם אמר שיכול להיות שהכלב נשרט.

52. באשר להיות כלבתו כלבה מסוג מסוכן הנאשם שלל מכל וכול עובדה זו. לטענתו מדובר בכלבה מגזע מעורב. כל זאת בניגוד גמור לראיות שהוצגו לפיהן מדובר בכלבה מגזע פיטבול (ת/5). ב"כ המאשימה הפנתה בסיכומיה לכך שעל פי חוק הפיקוח, התשס"ג - 2002 מוגדר גזע זה ככלב מסוכן. כשעומת הנאשם עם הראיות על כך אישר הנאשם שהווטרינר העירוני הגדיר את כלבתו ככלב מסוכן והוא מציין שהסכים לכך וזאת לדבריו על מנת שיקבל הנחה בפעולת עיקור. כך שאני קובעת שמדובר בכלב מסוכן שאמנם לגבי כלב על בעליו לנקוט באמצעי זהירות ואולם, קל וחומר שיש לנקוט משנה זהירות כאשר מדובר בכלב מגזע מסוכן.

53. לא מצאתי כל פגם בהתנהלותם של המתלוננים וניסיונם לקבל את פרטיו של הנאשם מהווטרינר העירוני. לאחר המפגש בין הכלבה סטפי והכלב קרמבו שהסתיים בפציעתו של קרמבו, הנאשם לא נענה לבקשת המתלוננים למסור להם את הפרטים. המתלוננים חששו שלא יוכלו למסור למשטרת ישראל את הפרטים ועל כן עשו כל שניתן על מנת להשיג את פרטיו לאחר שניסה להתחמק מהם ולברוח עם כלבתו.

54. לסיכום עד כה אני קובעת שהמפגש בין הכלבה סטפי שהיא כלבה מגזע מסוכן והכלב קרמבו הסתיים בתקיפתו של הכלב ופציעתו ועובדות כתב האישום בעניין זה הוכחו מעל לכל ספק סביר.

תקיפת המתלוננים

55. כאמור נתתי אמון מלא והעדפתי את גרסת המתלוננים על פני גרסתו של הנאשם אותה מצאתי כלא מהימנה. שוכנעתי שהנאשם תקף את המתלוננת ולאחר מכן את המתלונן. לאחר המפגש בין הכלבים ומשלא נענה הנאשם

לפניית המתלוננים ולמסור להם את הפרטים המתלוננים הלכו אחרי הנאשם. ההגנה תיארה את בריחתו של הנאשם והתחמקותו מהמקום תוך שימוש במילים עדינות ומרוככות " ניתק מגע". מדובר בבריחה לשמה מהמקום על מנת להתחמק מאחריות לתקיפת כלבתו של הנאשם את קרמבו. המתלוננים הלכו אחר הנאשם תוך שהמתלונן מתקשר למשטרת ישראל ומדווח על האירוע. אמנם פעולתם של המתלוננים עלתה להם בתקיפתם על ידי הנאשם אך העובדה שהלכו אחר הנאשם אין בה כל התגרות מצדם כפי שביקשה ההגנה להציג ולא "חתימה למגע" כהגדרת ההגנה אלא ניסיון להתחקות אחר פרטי הנאשם שכלבו גרם להם לנזק.

56. כאמור, נתתי אמון בגרסת המתלוננים ולא שוכנעתי שגרסתו של הנאשם מהימנה. באשר לאירוע זה כמו באירוע המפגש בין הכלבים, הנאשם לא מסר הסברים לראיות שהוטחו בפניו על ידי ב"כ המאשימה וגרסתו לא היתה עקבית ואף אציין כי הנאשם מסר מספר הסברים וגרסאות ולפיכך אני מוצאת את גרסתו שקרית. המתלוננת סיפרה בצורה סדורה פעם אחר פעם את גרסתה לקרות האירוע. לדבריה בעוד בעלה מר קדם התקשר למשטרה הלכו השניים אחר הנאשם שנמלט מהמקום בצעידה עם כלבתו. המתלוננת סיפרה שהחלה לצעוד עם בעלה אחרי הנאשם תוך שביניהם מתקיים שיח במסגרתו הנאשם קילל אותם והמשיך בדרכו והנאשמים מבקשים ממנו את פרטיו. הערב ירד והחשיך ובשלב מסוים הנאשם נכנס בין השיחים, לפתע הגיח והיכה את המתלוננת. המתלוננת נפלה לגרסתה על השביל. בעלה שניסה להיחלץ לעזרתה נבלם על ידי הנאשם והנאשם היכה אותו עם ענף. תימוכין לגרסת המתלוננים ניתן למצוא במסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינם (8/ת, 9/ת, 10/ת). כתוצאה מהאלימות של הנאשם נגרמו למתלוננים חבלות.

ההסברים אותם מסר הנאשם לגבי החבלות של המתלוננים איננה מתיישבת עם ההיגיון או השכל הישר. לטענת הנאשם בגרסה אחת המתלוננים פגעו בעצמם וגרמו לעצמם חבלות. לא מצאתי להרחיב באשר לחוסר אמינות גרסה זו שאין בה כל היגיון ואיננה מתיישבת עם הראיות. בהסבר אחר שמסר הנאשם טען שהמתלוננים עצמם נשרטו מענפי השיחים בשביל. עיון במסמכים הרפואיים שהוגשו לעיוני מעלה כי הנאשמים סבלו מהמטומות (ולא רק משריטות) דבר שמתיישב עם גרסתם לפיה הוכו על ידי מקל עץ כלשהו. המתלוננת לא שללה שבעבר שברה את ידה ואף הוסיפה שאיננה מייחסת את השבר בידה לאלימות של הנאשם כלפיה. לא נתתי אמון לגרסת הנאשם לא חקירתו ולא בבית משפט לפיה המתלוננת החזיקה בידה מקל או ענף והכתה את כלבתו ולאחר מכן לקח ממנה את המקל וזרק. ראשית הנאשם בעדותו כלל לא טען שהמתלוננת הכתה את כלבתו. לפיכך הראיות מתיישבות עם גרסת המתלוננים ולא עם גרסת הנאשם. התמונות שהוצגו תומכות אף הן בגרסתם של המתלוננים שהנאשם היכה אותם באמצעות מקל ולא נשרטו מענפים.

57. יתירה מכך, גרסתו של הנאשם מתפתחת כך שבעדותו בבית המשפט טען לראשונה שהמתלונן איים עליו באמצעות אקדח. דבריו אלו של הנאשם נמסרו לראשונה בחקירתו הנגדית ומן הסתם המתלוננים כלל לא נחקרו בעניין זה על ידי ב"כ הנאשם והסנגורית לא ביקשה להשלים חקירה נגדית בעניין זה. גרסת האקדח הומצאה על ידי הנאשם על מנת להפליל את המתלוננים ולהכפיש אותם ואין לה כל אחיזה בחומר הראיות ואיני נותנת אמון בגרסה זו. לו היה המתלונן מאיים על הנאשם עם אקדח סביר היה להניח שהנאשם יטען זאת בחקירתו אך הוא לא עשה כן, לא בשלב החקירה ולא בכל מהלך ההליך המשפטי.

58. טוענת ב"כ הנאשם על פי חומר הראיות המתלונן החזיק אבן בידו. המתלונן מציין בעדותו שלא היה בידו כל חפץ או אבן. עיון בחומר הראיות ת/1 מלמד שמפרטי המקרה שנרשמו בדוח הפעולה המודיע (המתלונן) אומר שהוא לוקח אבן לזרוק על הכלב ולא צוין שהמתלונן החזיק בידו אבן. ב"כ הנאשם ויתרה על חקירת עדים שוטרים והמסמכים, לרבות דוח פעולה זה שהוגש בהסכמה ולא בורר נושא זה. לפיכך אני דוחה טענה זו.

59. כסיכום עד כה, שוכנעתי שהנאשם תקף את המתלוננים וגרם להם לחבלות כמתואר בכתב האישום וכי עובדות כתב האישום הוכחו בעניין תקיפת המתלוננים.

האם הוכחה עבירת האיומים כמפורט בעובדות כתב האישום

60. מעובדות כתב האישום עולה שהנאשם איים על המתלוננים: **"תראו מה אני אעשה לכם לכו להזדיין"**. אף אחד מהמתלוננים לא חזר על אמירה זו במסגרת העדות בבית המשפט על אף שנשאלו פעם אחר פעם (גם על ידי בית המשפט) באשר לדבריו של הנאשם כשרדפו אחריו. ב"כ המאשימה מסכימה לכך שהאמירה המצוינת בכתב האישום לא הוזכרה על ידי המתלוננים בעדותם. טוענת ב"כ המאשימה שיש להרשיע את הנאשם בעבירת האיומים שכן אמנם המתלוננים לא אזכרו את האמירות שבכתב האישום ואולם סיפרו על אמירות אחרות המתפרשות כאיומים.

61. ב"כ המאשימה לא רעננה את זיכרונם של המתלוננים והודעתם בחקירה לא הוגשה. לפיכך אני סבורה שאמירת הנאשם המצוינת בעובדות כתב האישום לא הוכחה כלל.

62. ב"כ המאשימה עותרת להרשעת הנאשם בעבירת האיומים על פי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (**להלן: "החסד"פ**) וזאת על פי דבריהם של המתלוננים שהנאשם איים על המתלונן לשחרר את כלבתו באם יסייע לרעייתו הגברת קדם.

על פ סעיף 184 לחסד"פ :

"בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן..."

הוראת חוק זו כוללת שני תנאים מצטברים: מתן הזדמנות סבירה לנאשם להתגונן מפני העבירה ה"אחרת" וכן כי העונש אשר יושת בגין הרשעתו בעבירה האחרת לא יהא חמור מזה הקבוע לעבירה המצוינת בכתב האישום. בעניינו אמנם לא מדובר בעבירה אחרת שכן יוחסה לנאשם עבירת איומים ואולם מדובר בעובדות אחרות לאחר שהעובדות שבכתב האישום בעניין עבירת האיומים לא הוכחו.

63. ב"כ המאשימה עתרה לראשונה על הרשעת הנאשם בעבירות איומים בגין העובדות "החדשות" רק במהלך

הסיכומים ולכאורה לא הצהירה על כוונתה לעתור להרשעת הנאשם בגין עובדות אחרות חדשות אך יחד עם זאת אני סבורה שניתנה לנאשם הזדמנות להתגונן בצורה סבירה הגם שככל שהמאשימה סברה שיש מקום לציין אמירה זו לנאשם בכתב האישום היה עליה לבקש את תיקון כתב האישום מבעוד מועד. עייתי בחקירות הנאשם (ת/6 ו - ת/7) ועלה מת/6 שהנאשם הוזר בגין עבירת האיומים המתייחסת באופן ספציפי לאמירה שנאמרה במהלך עדות המתלוננים. אפנה לדברי לחקירת הנאשם כמפורט להלן:

"ש. מחומר החקירה עולה כי אימת על בעל הכלב ואמרת לו שאם הוא יתקרב אתה משחרר את הכלבה?

ת. אני מתנצל בפניהם ולא מכיר אותם.

ש. על מה אתה מתנצל?

ת. אהה...על מה שהיא מוסרת.

ש. אז מה קרה?

ת. בטח שזה רה) כך במקור ס.פ.ק) לא על המכות.

ש. אז מה כן?

ת. על מה שמסרתי לך עד עכשיו".

דא עקא שהדברים אותם מסר הנאשם עולים לכדי ראשית הודיה.

64. הגם שב"כ הנאשם שאלה בחקירתה הראשית את הנאשם ביחס לעבירת האיומים, הנאשם הכחיש כל איום ולא היתה כל התייחסות לדברי שעלו במהלך עדות המתלוננים בעניין זה.

65. התכלית העומדת בבסיס דרישת ההזדמנות הסבירה להתגונן, היא הבטחת יכולתו של הנאשם להתמודד עם הקושי הנובע מחסרונה של עובדה בכתב האישום. בענייננו אינני סבורה שנפגעה זכותו של הנאשם לנהל את הגנתו. המבחן לבחינת קיומה או היעדרה של הזדמנות סבירה להתגונן היא בעיקרה בדיקה טכנית. האם ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה לחקור עדים או לזמן עדים או להביא ראיות מטעמו. בענייננו לא מצאתי שעדות זו נפגעה. הנאשם הכחיש בפתח ההליך המשפטי כל אלימות כנגד המתלוננים, בין אם מדובר באלימות מילולית ואיומים ובין אם מדובר באלימות פיזית וכך גובש קו ההגנה של הנאשם גם ביחס לעובדות שלא נטענו בכתב האישום.

66. בית המשפט לא הזהיר את הנאשם מבעוד מועד על כך שיתכן ויורשע בגין עובדות חדשות בעבירת האיומים שכבר יוחסה לו ואולם, אין בכך כדי לקבוע באופן נחרץ שלא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן. מקום בו קיים קשר

ענייני בין עובדות האישום לעובדות בהן הורשע הנאשם הרי שאין חובה באזהרת הנאשם מבעוד מועד. ראו לעניין זה ע"פ 1145/92 פלוני נ' מועצת רואי החשבון. בעניין זה הרי שכלל שקו ההגנה בו נקט הנאשם כלפי עובדות כתב האישום הוא אותו קו הגנה בו היה נוקט לו כתב האישום היה כולל את העובדות החדשות הרי שאין לומר שלא ניתנה לו הזדמנות בסבירה להתגונן. לעניין זה אפנה לרע"פ 10103/04 **שרמן נ' משטרת נצרת**, (1.11.04). בענייננו קיים קשר ענייני והדוק בין העובדות שעל פיהן הואשם הנאשם לבין העובדות שנתגלו שכן מדובר בעבירה זהה לעבירה שיוחסה לו מלכתחילה.

67. לפיכך אני סבורה שהוכחה עבירת האיומים על סמך עובדות שנטענו ונתגלו במהלך בשמיעת הראיות ועל כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירת איומים.

עתירת המאשימה להרשעה בעבירה נוספת של מעשה פזיזות ורשלנות בחיה - עבירה לפי סעיף 338(6) לחוק העונשין

68. כתב האישום בו הואשם הנאשם לא ייחס לו עבירה של מעשה רשלנות ופזיזות בחיה. יחד עם זאת והגם שקבעתי כממצא עובדתי שכלבתי של הנאשם הוחזקה ללא רצועה וללא זמם אינני נעתרת לעתירת המאשימה. במהלך שמיעת הראיות לא ביקשה המאשימה ולא הצהירה על כוונתה לבקש להרשיע את הנאשם בגין עבירה זו עד לשלב הסיכומים.

69. הנאשם בחקירותיו הוזהר ביחס לעבירה של אי נקיטת אמצעי בחיה בכך שכלבתי תקפה כלב אחר כך מלשון האזהרה. מתוכן החקירה עולה כי הנאשם כלל לא נשאל שאלות ביחס להחזקת הכלבה ללא זמם וללא רצועה והחקירה התמקדה בעיקר בתקיפה הנאשם את המתלוננים וכן תקיפת הכלב קרמבו על ידי הכלבה סטפי (ראו **ת/7**). זאת ועוד מת/6 עולה שהנאשם הוזהר בגין עבירה של אי נקיטת זהירות בחיה בכך שכלבתי נשכה את כלבם של המתלוננים. ממקרא תוכן החקירה עולה כי בחקירה זו נשאל הנאשם אם לכלבתי היה מחסום בפה והוא השיב שמדובר במחסום קטן שאינו נראה (הנאשם חזר על אמרה זו בעדותו אך ההגנה לא הדגישה או ביקשה להבהיר סוגיה זו). כמו כן נשאל הנאשם על החזקת הכלבה ברצועה.

70. דומה כי המאשימה החליטה חרף האמור בחקירת הנאשם להעמידו לדין בכתב אישום שאינו מייחס לו עבירה של רשלנות ופזיזות בחיה. ההגנה התמקדה כפי שכתב האישום התמקד באירוע שבין הנאשם והמתלוננים וכך, העדים היחידים שנשמעו היו המתלוננים ואצין עוד שהוטרניר העירוני כלל לא נכלל ברשימת עדי התביעה. בכך, נמנעה מהנאשם האפשרות להתגונן כראוי כנגד הרשעתו של הנאשם בגין עבירה של רשלנות ופזיזות בחיה. לאור קו ההגנה בו נקטה ההגנה, ב"כ הנאשם לא זימנה את הוטרניר העירוני על מנת להתגונן מפני עבירה זו ולראשונה שמעה על הצהרת המאשימה בשלב הסיכומים. צודקת ב"כ הנאשם שלא כל אירוע של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה מטופל במישור הפלילי ובנסיבות תיק זה אני סבורה שיתכן והיה על המאשימה שעה שיש בידה ראיות לביצוע עבירה זו לשקול את הוספת העבירה במסגרת כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם. משכך, לא שוכנעתי שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן ואינני נעתרת לעתירת המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 336(6) לחוק העונשין.

71. לא מצאתי כל הסבר מניח את הדעת מב"כ המאשימה באשר לסיבה שלא נכללה עבירה זו בכתב האישום. טענות וגרסת המתלוננים היתה ידועה למאשימה וכן היתה ידוע גרסת הנאשם שהכחיש את כל העבירות המיוחסות לו. דומה כי המאשימה בחרה להתמקד באירוע שבין הנאשם והמתלוננים וזנחה את האירוע בין כלבתו של הנאשם לכתבם של המתלוננים באשר להוראות החיקוק. בנוסף, בתחילתו של המשפט ניתנו לא מעט הזדמנויות למאשימה לבקש לתקן את כתב האישום ואולם היא לא עשתה כן. לפיכך, אני דוחה את טענת המאשימה להרשעת הנאשם בעבירת רשלנות ופזיזות בחיה.

סיכום

72. אשר על כן ולאחר ששוכנעתי שהמאשימה הוכיחה את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין ועבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים